

Blândețea nu este slăbiciune

written by Tim Jennings, M.D. | April 28, 2022

“Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul” (Matei 5:5).

În calitate de urmași ai lui Hristos, suntem chemați să fim blânzi, dar nu trebuie să confundăm blândețea cu slăbiciunea. Și nu există un exemplu mai bun al contrastului dintre blândețe și slăbiciune decât Isus și Pontiu Pilat. Vă încurajez să citiți toate cele patru relatări din Evanghelie despre procesul și răstignirea lui Iisus, în special Ioan 18:29-19:16.

În ciuda faptului că Isus a fost acuzat pe nedrept, mințit, maltrat cu cruzime și abuzat, El și-a păstrat stăpânirea de sine și o demnitate calmă, neînfricată, dar blândă, întemeiată pe tăria caracterului Său neprihănit și pe încrederea în Tatăl Său, care nu putea fi zdruncinată de niciun asalt lumesc.

Prin contrast, Pilat, deși împuternicit cu o autoritate pământească care era întărită de soldații romani, a dat dovadă de slăbiciune de caracter: o teamă de ceea ce credeau ceilalți, o dorință de a-și compromite propria judecată și de a alege greșit, chiar și atunci când era convins de ceea ce era corect, doar pentru a evita acuzația de a fi neloial Cezarului și de a se confrunta cu potențiala pierdere a poziției și a puterii.

Isus a fost blând și puternic. Pilat a fost slab și a greșit.

Blândețea este o trăsătură de caracter care provine din lucrarea iubirii lui Dumnezeu în inimă; slăbiciunea de caracter provine din inima dominată de frică.

De îndată ce Adam a păcătuit în grădina Edenului, a fugit și s-a ascuns pentru că îi era frică (Geneza 3:10). Frica care incită la egoism face parte din infecția cauzată de păcat. Dar "în dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită alungă afară frica, pentru că frica poartă în sine pedeapsa. Cel ce se teme n-a fost făcut desăvârșit în dragoste." (1 Ioan 4:18 NIV84).

Dragostea ne concentrează preocuparea asupra celorlalți. Frica se concentrează asupra sinelui. Dragostea este dispusă să se sacrifice pe sine pentru alții, în timp ce frica sacrifică integritatea, principiile, onoarea, adevărul și pe alții pentru a se proteja pe sine. "Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; astfel, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați." (1 Ioan 3:16 NIV84).

Cei blânzi Îl iubesc pe Dumnezeu și pe alții și nu se tem să susțină adevărul lui Dumnezeu; cei slabi sunt conduși de frică și vor compromite adevărul pentru a se proteja pe ei înșiși.

Cei blânzi, după ce au renăscut în Împărăția iubirii lui Dumnezeu, experimentează o stăpânire de sine dumnezeiască (Galateni 5:23); cei slabi rămân temători și egoiști și caută să se simtă în siguranță încercând să-i controleze pe alții. Acești oameni slabi "plini de invidie, de ucidere, de ceartă, de viclenie, sunt dușmănoși, șoptitori, bârfitori, Îl urăsc pe Dumnezeu, sunt obraznici, aroganți, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, nu-și țin promisiunile, sunt fără afecțiune, nemiloși." (Romani 1:29-31 NIV84).

Cei blânzi îi iubesc pe ceilalți, caută să-i binecuvânteze pe ceilalți și înțeleg că dragostea crește doar în libertate; ei promovează autonomia celorlalți. Dar cei slabi sunt geloși pe alții, se tem să nu poată avea ceea ce au alții și caută să-i controleze pe alții.

Cei blânzi prezintă adevărul în dragoste și îi lasă pe ceilalți liberi; cei slabi mint, manipulează și îi constrâng pe toți pentru a se proteja pe ei înșiși.

Liderii religioși din vremea lui Hristos erau slabi de caracter și mistuiți de frică - frica de pierderea puterii, a poziției, a autorității și a respectului; în loc să se bucure de Isus și să recunoască faptul că au greșit, au încercat în schimb să-L distrugă.

Isus i-a învățat pe ucenicii Săi să fie blânzi și să respecte deciziile celor cărora căutau să le vestească Evanghelia. Dacă oamenii nu voiau să-i asculte, ucenicii nu trebuiau să fie ofențați, înfuriați sau refuzați. În schimb, ei trebuiau să recunoască faptul că astfel de oameni își făceau singuri rău și, fără să poarte cu ei "praful" respingerii, să treacă pur și simplu la cei care doreau să audă adevărul. "Dacă cineva nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieșiți din casa ori din cetatea aceea și să vă scuturați praful de pe picioare." (Matei 10:14). Cei blânzi prezintă adevărul în dragoste și îi lasă pe oameni liberi să aleagă.

Dar cei slabi de caracter, dacă nu se află în poziții care să le permită să își afirme controlul asupra altora, vor găsi în schimb fie pe cineva puternic în care să creadă, pe care să îl urmeze, căruia să i se predea și căruia să îi devină adept și pion; fie vor deveni un conștopist, un complotist și un manipulator al altora din culise - ca Iuda, care a încercat să îl manipuleze pe Isus prin trădarea din culise.

Cei blânzi rămân fermi pentru adevăr în ciuda oricărei opoziții; ei nu compromit adevărul sau principiile

lui Dumnezeu pentru a obține favoruri. Cei slabi, pentru a fi acceptați, prezintă ceea ce ei cred că vor alții să audă, căutând să îi manevreze pe cei din jur pentru a se menține ei înșiși într-o poziție bună.

Te încurajez, așadar, ca urmaș al lui Hristos, prin harul și dragostea lui Dumnezeu, să fii blând - dar niciodată slab! Pentru că Isus vine în curând să îi primească pe cei care au fost transformați pentru a fi ca El. Căci "știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi asemenea Lui, pentru că Îl vom vedea așa cum este." (1 Ioan 3:2 NIV84).

Da, "ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul"! (Matei 5:5).